

6

Сьогодні День місцевого самоврядування. Про позитивні зміни завдяки реформам розповідає голова об'єднаної територіальної громади на Чернігівщині Валентина Карпенко

7

Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 7 ГРУДНЯ 2016 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№230 (5850)

ЦИТАТА ДНЯ

СТЕПАН ПОЛТОРАК: «Спільна біда об'єднала нас і зробила непереможними. Жоден ворог не страшний тій країні, де армія здатна захистити свій народ, а народ усіляко підтримує свою армію!»

Міністр оборони про гідність і силу українського війська, яке стримує іноземну воєнну агресію на сході

Уряд контролюватиме ціни на ліки

МЕТА. Забезпечити встановлення справедливих цін на ліки в Україні з 1 січня — таке завдання поставив Прем'єр-міністр Володимир Гройсман перед новопризначеним головою Державної служби з лікарських засобів та контролю за наркотиками Наталією Гудзь. Ідеться про референтне ціноутворення, реімбурсацію, реєстрацію ліків і підтримку вітчизняного виробника.

«У мене є дві вимоги, нормальні для будь-якої людини: це справедлива ціна на ліки, яка має бути нижчою, ніж сьогодні, і якість», — наголосив глава уряду, враховуючи необхідність виконання урядових рішень про здешевлення лікарських засобів і дерегуляцію фармацевтичного ринку.

«Рішення доведено, хто не виконуватиме, той саботуватиме», — цитує слова Прем'єра департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ. — Якщо саботуватимете, ми маємо інструменти й важелі впливу поставити всіх на місце». Уже в січні буде підбито перші підсумки щодо того, де відбулося зниження цін на ліки, а де допущено зловживання і яких методів покарання було застосовано до порушників.

ЦИФРА ДНЯ

1,74 млн тонн

цукру з початку сезону вже виробили вітчизняні заводи. Це майже 94% прогнозованого рівня в 2016–2017 маркетинговому році

Наступ на тінь

ГОСТРА ТЕМА. Боротьба з нелегальним бізнесом: чи збігається бачення підприємницького кола і влади?

Культурна спадщина під загрозою зникнення

СКАРБНИЦЯ НАРОДУ. «Урядовий кур'єр» побував у Центрі кобзарського мистецтва на Дніпропетровщині, який ледь животіє без підтримки

Наталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Коли я вперше відвідала Центр кобзарського мистецтва у Підгородньому (Дніпропетровська область) й ознайомила з тамтешнім музеєм, мене вразили долі

кобзарів, які жили і творили у цьому козацькому краї. Попри життєві негаразди, репресії та переслідування радянської влади, і на війні, й у в'язниці вони залишалися українцями, не зраджували народному мистецтву. Це кобзар і художник, майстер з виготовлення

бандур Іван Бут — репресований і реабілітований вже посмертно, це його учень Олекса Коваль, який під час Другої світової війни у брянських лісах власноруч зробив бандуру і грав на ній.

А бандуриста, поета, художника-живописця, потомственого

священника Миколу Сарму-Соколовського за любов до України й українського мистецтва двічі було засуджено до розстрілу, заміненого на 25 років ув'язнення та каторги. Микола Олександрович разом з іншими політв'язнями створив ансамбль бандуристів ГУЛАГу,

виготовив собі та друзям бандури і навчив їх кобзарського мистецтва. Здавалося б, народне мистецтво, яке не здолала ні російська імперія, ні радянські репресії, маємо всіляко берегти і плекати, передавати наступним поколінням.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 6 грудня 2016 року

USD 2612.7478
за 100 доларів США

EUR 2796.1627
за 100 євро

RUB 4.0873
за 10 рублів

AU 303653.55

AG 4342.39
за 10 трійських унцій

PT 239850.25

PD 194127.16

4820103080022

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Ми все робимо правильно!

ПОЗИЦІЯ. Президент переконаний, що нині захисту країни й розвитку оборонної промисловості слід приділяти максимальну увагу

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

Президент Петро Порошенко присвятив вівторок трьом подіям. Опівдні він вручив державні нагороди з нагоди 25-ї річниці Дня Збройних сил, по обіді — відвідав військовослужбовців, які перебувають на лікуванні в Національному військово-медичному клінічному центрі «Головний військовий клінічний госпіталь». Увечері глава держави вже був у Бердичеві, де вручав бойовий прапор 142-му навчально-тренувальному центру новостворених Сил спеціальних операцій.

У Маріїнському палаці Верховний Головнокомандувач вручив «Золоті зірки» Героя України рідним загиблих воїнів-добровольців Андрія Снітка й Сергія Табали. Високі державні нагороди отримали й військовослужбовці, які відзначилися в зоні проведення АТО, та волонтери.

Відтак глава держави заявив, що за рік боєздатних військових частин в Україні побільшало на 20%. Зокрема у 2016 році було проведено понад 500 навчань на території України та за її межами. До них залучалися інструктори з армій країн Північноатлантичного альянсу та Європейського Союзу.

фото Михайла ПАЛІНЧАКА

За останні два з половиною роки українська армія стала справді народною

Президент пообіцяв, що ЗСУ матимуть засоби оборони за сорока контрактів з західними партнерами на півтора мільярда доларів. Нині виконують понад 40 таких контрактів. «Це вагомий додаток до військового бюджету України — відчутного за часткою ВВП, але більш ніж скромного, порівняно з країною-агресором. Наші друзі надали нам бронетехніку, безпілотні апарати, прилади спостереження та засоби зв'язку, радіолокаційні станції контрбатарейної боротьби та багато чого іншого», — нагадав він.

А з початку року армія отримала близько 1,3 тисячі одиниць нового й модернізованого озброєння та військової техніки від вітчизняних оборонних підприємств. Ще 700 одиниць техніки відремонтовано. Нині Президент упевнено заявив, що в питанні підвищення обороноздатності України, передовсім, покладається на власні зусилля: армію та оборонно-промисловий комплекс.

У нас також відновлено певну кількість зенітно-ракетних комплексів С-300 та Бук-М1. Налагоджується й виробництво на вітчизня-

них підприємствах високо-технологічних приладів до таких комплексів. Закуплено майже десять нових і модернізованих радіолокаційних станцій.

Не менш важливий показник — вступ за контрактом з початку року на військову службу 69,5 тисячі військовослужбовців та демобілізація всіх хвиль мобілізованих 2014—2015 років.

Президент прокоментував зенітно-ракетні випробування на Херсонщині. Петро Порошенко переконаний: якщо в Москві трохи понервували, то, зна-

чить, Україна все зробила правильно. Президент додав, що Росія замість атаки зовні сконцентрувала свої головні сили на дестабілізації ситуації всередині нашої країни. До речі, згідно з його даними, на тимчасово окуповану територію України ввезено майже 700 танків, понад тисячу артилерійських систем та 300 реактивних систем залпового вогню, 1,2 тисячі бойових броньованих машин.

«З одного боку, така присутність свідчить, що вони нас бояться. З іншого — в будь-який момент на нас може посунути не лише все

це, але й те, що сконцентровано й нависло над нами по той бік кордону, — цитує УНІАН слова глави держави. — Тому, як Верховний Головнокомандувач, головним завданням Збройних сил на наступний рік вважаю подальше підвищення бойових спроможностей та забезпечення готовності військ до виконання завдань із захисту України».

Уже в стінах «Головного військового клінічного госпіталю» (там пройшли лікування понад 13 тисяч військових) Петро Порошенко розповідав, що вже 257 із 278 вояків, які отримали різні ступені поранень, пройшли курси лікування за кордоном. Він подякував послу Японії Шігекі Сумі та Офісу проектної підтримки ООН за допомогу. Зокрема, за передачу міністру оборони Степану Полтораку сертифіката на новий відеоендоскопічний комплекс та обладнання госпіталям Вінниці, Харкова, Львова, Одеси.

У відділенні невідкладної хірургії Президент вручав подарунки бійцям, пораненим у зоні АТО. Більшість із них планує далі служити в лавах ЗСУ. А в клініці променевої діагностики Петро Порошенко ознайомився з роботою нового кабінету комп'ютерної томографії.

Нині твориться майбутнє держави

Лора ВОВК
для «Урядового кур'єра»

ОБОРОНОЗДАТНІСТЬ. Україна нині має справжнє військо, яке боронить кордони своєї держави, сучасної Європи та цінності всіх цивілізованих суспільств. Такі слова Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана пролунали під час урочистих заходів із нагоди 25-ї річниці Збройних сил України.

Гості Центрального будинку офіцерів почули з вуст глави уряду інформацію про випробування, з якими стикається наша держава, про те, що в XXI сторіччі псевдодрузі України розгорнули воєнні дії. Заслуга українського воїна в тому, що він у найскрутніші хвилини, попри все, став на захист своєї рідної країни. Згадав Прем'єр, зокрема, і періоди, коли влада цілеспрямовано знищувала й послаблювала нашу армію.

Нині ситуація інакша. Уряд за першочергове завдання ставить створення умов для найкращого матеріально-технічного забезпечення війська. У Кабміні позиція така: воїн має отримувати високу зарплатню, бути забезпеченим необхідним інвентарем для ведення ефективної боротьби, а до війська мають надходити найкращі зразки озброєнь.

«Наше завдання — гідно пройти шлях подальшого створення Збройних сил України», — цитує слова Володимира Гройсмана департамент інформації та комунікацій із громадськістю Секретаріату КМУ.

Він також переконував присутніх, що влада щороку намагається збільшувати фінансування війська. Водночас погодився з тим, що нинішні бюджетні ліміти замало.

Опісля лунали слова подяки українським військовим, міністрам, командирам, яких залучено до розбудови сучасного війська. А ще — міжнародним партнерам, які підставляють плече у вигляді досвіду й технічної допомоги.

Військовим глава уряду бажав миру, злагоди, благополуччя й перемоги. Втрати життів через російську агресію він назвав болем усього українського суспільства. Саме тому попросив турбуватися про родини героїв і пам'ятати, що від кожного українця залежатиме майбутнє країни.

По завершенні виступу Прем'єр вручив нагороди військовим за сумлінне виконання військового обов'язку та з нагоди відзначення 25-річчя ЗСУ. Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять загиблих воїнів і мирних жителів. Володимир Гройсман оглянув також експозицію «Збройні сили України. 25 років».

Деокупація невідворотно просувається на схід

Михайло ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

НАЦБЕЗПЕКА. Напрочуд насиченою стала робоча поїздка глави держави до зони проведення антитерористичної операції, яку Петро Порошенко здійснив напередодні професійного свята військових — Дня Збройних сил. Про відновлення теле- й радіомовлення з новозбудованою вишкою на горі Карачун «УК» уже повідомляв. Ця подія стала знаковою для українського Донбасу, під час деокупації якого наша рідна мова набуває неабиякого значення.

Армії довіряють,
як церкві

Побував Президент і на передовій, буквально під носом в окупантів — за кілометр від поки що захопленої ними Горлівки він проінспектував опорний пункт українських військових. Верховний Головнокомандувач поспілкувався з вояками, привітав їх із 25-ю річницею створення ЗСУ та вручив державні нагороди.

«Я дуже пишаюся, що за ці два з половиною роки ми створили такі Збройні сили, які є найсильнішими в Європі. Я пишаюся разом з усім українським народом такими Збройними силами, — ледве стримував емоції Петро Порошенко. — Сьогодні я тут, разом із вами, щоб подяку-

вати за ту велику справу, яку ви робите».

Досить слухним і цікавим вдалося зауваження Президента про довіру до нашої армії, порівняти яку можна хіба що з довірою до церкви. Впродовж означеного періоду країні вдалося прийти надзвичайно тривалий шлях становлення своїх інституцій, зокрема пов'язаних із національною безпекою. Був період, коли добровольці на передовій трималися лише силою волонтерів. А нині нашою армією пишається суспільство — завдяки

нагородами і бійців Збройних сил, і наших волонтерів», — цитує департамент прес-служби АП слова Петра Порошенка.

На особистому
контролі
Президента

Війна війною, але відновлення інфраструктури на звільнених від окупантів територіях триває за графіком, сюди поступово вертається мирне життя. Про це свідчить хоча б відбудова мостового переходу через річку Ка-

Відбудова мостів і посилення українського теле- й радіосигналу вглиб території — символи оновлюваного Донбасу.

її бойовому духу та вмотивованості, патріотизму та професіоналізму.

Разом із вояками на передовій того дня були й волонтери, без яких досі неможливо уявити повноцінне функціонування війська як єдиного організму. Вони надають всебічну медичну допомогу, рятують життя пораненим, допомагають коштами тощо. «Я тут, щоб привітати вас із Днем волонтера, подякувати за ту велику роботу, яку ви робите. І зробити те, що держава має робити — нагородити державними

званнями Торець Слов'янського району Донецчини на автомобільній дорозі загального користування державного значення М-03 Київ — Харків — Довжанський поблизу села Семенівка.

Влітку позаторік його зруйнували терористи під час активної фази бойових дій, перед звільненням Слов'янська. Внаслідок вибуху та руйнування прогонів будов і опор тут було припинено рух авто і пішоходів. Упродовж останніх двох років авто-транспорт пересувається потонним мостом.

Тож Петро Порошенко оглянув, як саме відбуваються відновлювальні роботи на мосту, назвавши нове будівництво одним із красномовних символів відродження українського Донбасу.

Президент наголосив, що поставив завдання відновити пошкоджені й зруйновані мости саме цього річчя, аби вся країна, зокрема й окуповані території, бачили, що Донбас справді відбудовується. «Завдання, яке я поставив, — щоб це обов'язково відбулося в цьому році. За тією інформацією, яку я маю, ми йдемо згідно з графіком, фінансування є. Навіть у мороз ми забезпечуємо необхідну якість будівництва, і, думаю, 27—28 грудня будівництво буде завершено», — зазначив Петро Порошенко.

На будівництво вже спрямовано 37 мільйонів гривень, проекти буде обов'язково профінансовано в повному обсязі. Бо це пріоритет для області.

Так само нині відбудовують мостові переходи в Закитному та Сіверську. Завершити їх планують наприкінці грудня. У програмі відновлення Донбасу передбачено також будівництво житла, гуртожитків, зокрема й для тимчасово переселених осіб. «Ми відновлюємо об'єкти інфраструктури, об'єкти освіти, дитячі садки. Це перебуває на могому особистому контролі», — зазначив Петро Порошенко.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Президент Союзу підприємців та роботодавців Польщі Цезари Казьмерчак:

«Українці, які працюють легально, матимуть такі самі права, як і наші громадяни»

У сучасному відкритому світі кожній державі важливо не допустити втрат людського капіталу, до яких може призвести неконтрольована міграція. Стоїть цей виклик і перед Україною. Допомогти впоратися з ним може сусідня Польща, Союз підприємців та роботодавців якої спільно із Всеукраїнською асоціацією компаній з міжнародного працевлаштування працює над концепцією змін до законодавства, необхідних для врегулювання міграційних процесів. Уже незабаром вони мають намір подати цю концепцію на розгляд українському уряду. Про те, як Україні взяти краще з польського досвіду й уникнути сусідських помилок, «Урядовому кур'єрові» розповів президент Союзу підприємців та роботодавців Польщі Цезари КАЗЬМЕРЧАК.

УК Пане Цезари, лише кілька тижнів тому ви підписали меморандум про співпрацю між Всеукраїнською асоціацією компаній з міжнародного працевлаштування та польським Союзом підприємців та роботодавців, а вже маємо перші результати. Це сприяє подальшому розв'язку економічних взаємозв'язків та діалогу між Україною і Польщею?

— Свого часу для налагодження контактів між нашими країнами і народами багато зробила вільна торгівля. Ще активне покоління тих, хто в дев'яностих роках минулого століття приїздив до Польщі гондлювати. Та й нині в нашій країні дуже багато робітників з України. Вони задіяні в різних галузях, добре працюють і мають хорошу репутацію. Ними дуже задоволені роботодавці, а виїшовши на вулицю

ДОСЬЄ «УК»

Цезари КАЗЬМЕРЧАК. Народився 1964 року, в 1980-х — підпільний видавець, який боровся проти комуністичного режиму, за що нагороджений президентським Хрестом офіцера Ордена відродження Польщі.

У 1989—1996 роках жив у США, де був головним редактором журналу польської громади Чикаго Courier. Після повернення до Польщі — директор продажу ФМ-радіо, згодом — засновник кількох успішних бізнесів.

З 2013 року — член правління Варшавського інституту підприємництва.

З 2010 року — президент Союзу підприємців та роботодавців Польщі.

Письменник, блогер.

ці багатьох польських міст, нині складно не почути української мови.

За статистикою, нині в Польщі працює майже мільйон українців. Водночас кількість виданих дозволів становить приблизно 600 тисяч. Чимало ваших заробітчан у нашій країні працюють на основі угод, які не гарантують соціального захисту й гідних умов праці. Щоб уникнути зловживань з обох боків, ми виступаємо за легалізацію праці у Польщі для тих українців, які вже працюють, щоб вони могли користуватися такими ж правами, як і громадяни Польщі.

УК Нині ви спільно з українськими колегами плануєте вийти з ініціативою до українського уряду. Чи маєте досвід співпраці з польським урядом?

— Так. Хоча наша організація громадська, та до нашого голосу прислухаються. Одне з провідних завдань польського уряду на найближче майбутнє — розв'язати проблему нелегального працевлаштування, яка обопільна. Ми хочемо, щоб українці могли змінювати місце роботи, відкривати свій бізнес. Адже нині українці в Польщі працюють за запрошенням

конкретного роботодавця і на певний період. Якщо ж робота не влаштовує — трудовий мігрант змушений повертатися додому з порожніми руками. А ми за те, щоб людина могла вільно змінювати місце роботи, маючи дозвіл на працю. Щодо українців, то нам не потрібно займатися їхньою інтеграцією, вчити мову, вирішувати житлові питання. Вони добре справляються із цим самотужки. І польський уряд це добре розуміє.

УК Польська економіка сьогодні значно випереджає українську, та чи означає це, що у вас немає проблем, адже поряд значно сильніші економіки Євро-союзу?

— Польща не приховує, що має намір за допомогою мігрантів покрити дефіцит працівників, що виник із різних причин, серед яких і демографічні, і соціальні. Не секрет, що після вступу до Євросоюзу зросла кількість працездатних поляків, які виїхали з Польщі. І нині ми працюємо над тим, щоб мотивувати їх повертатися.

Утім, не потрібно очікувати, що з піднесенням економіки люди перестануть виїждати на заробітки. Адже

завжди знайдеться місце, де краще.

Інша справа — зробити всі процеси цивілізованими. Приміром, у поляків, які свого часу виїжджали на роботу до Великої Британії, також були складнощі з легальним працевлаштуванням. У підсумку Британія спростила багато процедур, пов'язаних із міграцією. Подібні процедури ми хочемо запровадити і в Польщі.

УК Як краще боротися із шахраями-посередниками, які оперують сьогодні на ринку міжнародного працевлаштування?

— Проблема шахрайства вкрай актуальна. Наскільки мені відомо, майже 90 відсотків українських компаній, що надають послуги із працевлаштування за кордоном, в Україні — поза законом. Тому, на жаль, багато українців стають жертвами шахраїв ще до виїзду, оскільки не знають простих правил перевірки компаній-посередників. Кращого рецепта, аніж просвітництво для подолання цієї негативної тенденції, мабуть, немає. Над цим також працюємо разом з українцями.

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

ПРОШУ СЛОВА!

Осіньне листя: отрута чи порятунок?

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Хоч надворі вже справжня зима, із морозом і снігом, не можу змовчати про, так би мовити, суто осінню проблему, яка дошкуляє вже не один рік поспіль. Йдеться про звичайне осіннє листя, яке цього року спричинило на Рівненщині справжню екологічну катастрофу. Вірніше, не так саме листя, як поводження з ним людей. За якоюсь незрозумілою, вочевидь, іще радянською традицією, вони його спалюють. Смог, що надовго залишає над містами та селами, не лише заважає дихати й викликає алергію. Він, б'ють на сполох екологи, утворює сполуки небезпечного метану, котрий, своєю чергою, спричиняє зловісний парниковий ефект. Той, проти якого Україна теж долучилася до кліматичної декларації в Парижі: вона, до речі, набула чинності від початку листопада.

«Ну просто немає ради на те паління, — бідкається Малошпаківський сільський голова Рівненського району Михайло Войтович, — і просимо, й попереджаємо, і розтлумачуємо, — і все, наче об стіну горохом, — палять!» А ось у сусідній Польщі громади знаходять принципово інше розв'язання глибоко осінньої проблеми: там у листопаді тільки й бачиш, як люди пакують листя в мішки. Приміром, у 20-тисячному містечку Зельонка, що під Варшавою, прямо в приміщенні уряду гміни є конкретне оголошення: «Тут можна отримати мішки на листя».

«Так, ми не лише безкоштовно видаємо людям мішки, а й реагенти для компостів, які може зробити з листя кожен охочий, щоб потім використати їх на своєму городі, — розтлумачив бургомістр Гжегож Дудзік. — Переважно ж більшість цього безкоштовного багатства здаємо на фірму, яка виготовляє компости вже промисловим способом». Житель містечка 60-річний Пьотр Кошчевський, який саме прийшов по мішки, зауважив: «Раніше я теж палив суху траву та листя, тепер сам роблю компости, якими підживлюю городину. Та й, зрештою, приємно, коли в місті чисто».

Не цурається власноруч робити компости і наймолодший у Польщі 27-річний бургомістр міста Страховіце, який використовує їх для підживлення фруктових дерев на своїй замській дачі. Так небайдужі люди перетворили свою багаторічну проблему на перевагу. Дарма, що польські функціонери частенько зауважують: самоврядування є рівно стільки, скільки є в бюджеті громади грошей. Бо якраз у цьому випадку з ними можна всерйоз посперечатися. Тут, вочевидь, зовсім не потрібні гроші, достатньо бажання позбутися стереотипів і отримати користь із того, що лежить під ногами. Без високих фраз і Паризьких кліматичних угод.

До речі, український Закон «Про охорону атмосферного повітря» (ст.16, 22) забороняє спалювати листя. Адміністративний же кодекс навіть передбачає за це відповідальність: до того ж при спалюванні листя необхідно повідомляти екологічну інспекцію, поліцію, служби оперативного реагування та органи місцевого самоврядування.

Втім, як бачимо, заборони в Україні не спрацьовують. А якби місцевому самоврядуванню, як у Польщі, вдалося очолити (чи, принаймні, підштовхнути) зміну радянських традицій, хронічна листяна отрута легко перетворилася б на порятунок. А міста й села зняли б із себе непривабливе вбрання і додали б європейськості власному іміджу. Запасаймося мішками, панове?! Бодай на наступний рік, якщо у цьому не спромоглися.

На наших двигунах літати краще

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

УСПІХ. Напередодні Дня Збройних сил України о 15:51 за київським часом із космодрому Куру у Французькій Гвіані успішно стартувала ракета-носіть легкого класу «Вега» із супутником спостереження міністерства оборони Туреччини.

Ракету-носіть «Вега» розроблено Європейським космічним агентством (ESA) спільно з Італійським космічним агентством (ASI), повідомляє прес-служба Державного космічного агентства України. А от маршовий двигун РД-843 для 4-го ступеня ракети-носія розробило державне підприємство «Конструкторське бюро «Південне» ім. М.К. Янгеля та виготовило Державне підприємство «Виробниче об'єднання «Південний машинобудівний завод ім. О.М. Макарова».

Цей запуск став уже восьмим успішно реалізованим у межах програми «Вега» та другим у 2016 році.

ФОТОФАКТ

НАГАДУВАННЯ. Двадцять два роки тому наша держава відмовилася від третього за величиною світового ядерного потенціалу в обмін на гарантії безпеки і територіальної цілісності. Нині один із підписантів Будапештського меморандуму окупував український Крим, а його військові вбивають українців на Донбасі.

«5 грудня в угорській столиці на площі Лайоша Кошута перед Державними Зборами Угорщини активісти влаштували флешмоб «Remember Budapest memorandum — stop Russian aggression». В акції взяли участь працівники українського посольства, активісти української громади та українські волонтери, які нині перебувають в Угорщині і завдяки яким влітку за фінансового сприяння угорського уряду було організовано відпочинок на озері Веленце для дітей із сімей учасників АТО», — повідомляє прес-служба МЗС.

Учасники акції закликали Росію, яка згідно з положеннями Будапештського меморандуму мала б виступати гарантом суверенітету та цілісності України, припинити воєнну агресію проти нашої держави.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 листопада 2016 р. № 868
Київ

Про визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012 р. № 98

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012 р. № 98 «Питання переходу платників податку на прибуток підприємств, який оподатковується за нульовою ставкою відповідно до пункту 154.6 статті 154 Податкового кодексу України, до подання спрощеної податкової декларації» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 13, ст. 477).

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 листопада 2016 р. № 870
Київ

Про внесення зміни у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 р. № 675

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести зміну у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 р. № 675 «Про затвердження пропорцій розподілу єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 97, ст. 2800; 2016 р., № 16, ст. 652), замінивши абзаци третій і четвертий пункту 1 абзацом такого змісту:

«загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності і загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, — 14,2657 відсотка».

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом четвертим.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 листопада 2016 р. № 871
Київ

Про внесення зміни до пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 р. № 393

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести зміну до пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 р. № 393 «Про порядок обчислення вислуги років, призначення та виплати пенсій і грошової допомоги особам офіцерського складу, прапорщикам, мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, поліцейським та членам їхніх сімей» (ЗП України, 1992 р., № 7, ст. 182; Офіційний вісник України, 2001 р., № 31, ст. 1393; 2006 р., № 7, ст. 371; 2014 р., № 55, ст. 1503; 2016 р., № 20, ст. 805, № 79, ст. 2638), доповнивши абзац шостий підпункту «а» після слів «Служби безпеки» словами «, Служби зовнішньої розвідки».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 листопада 2016 р. № 872
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2014 р. № 117

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2014 р. № 117 «Про здійснення попередньої оплати товарів, робіт і послуг, що закуповуються за бюджетні кошти» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 34, ст. 916, № 76, ст. 2151, № 90, ст. 2581, № 92, ст. 2653, ст. 2654, № 97, ст. 2782; 2015 р., № 38, ст. 1143, № 55, ст. 1794, № 62, ст. 2032, № 94, ст. 3206, ст. 3210, ст. 3220, № 96, ст. 3293, ст. 3294, № 98, ст. 3353, № 101, ст. 3479; 2016 р., № 1, ст. 8, № 2, ст. 95, № 9, ст. 412, № 23, ст. 901, № 73, ст. 2466, № 88, ст. 2885, № 89, ст. 2918), замінивши в абзаці шостому підпункту 5 пункту 1 та абзаці першому пункту 2 слова і цифри «підготовкою та забезпеченням участі України у 2015 році» словами «інформаційним та організаційним забезпеченням участі України».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 листопада 2016 р. № 880
Київ

Про внесення зміни до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 25 липня 2000 р. № 1171

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести зміну до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 25 липня 2000 р. № 1171 «Про затвердження переліку видів господарської діяльності, здійснення якої дозволяється військовим частинам Збройних Сил» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 30, ст. 1279), доповнивши його після слів «інші військові формування» словами «та Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Листопад 2016 року при-
ніс Міністерству юстиції впевненість у правильності обраного курсу боротьби з таким ганебним явищем, як рейдерство. На одній з нещодавніх зустрічей представників влади й бізнесу **заступник міністра юстиції Павло Мороз** запевнив, що рейдери припинили. Причина — 2 листопада набув чинності закон, який став ефективним превентивним заходом — запровадив кримінальну відповідальність для всіх, причетних до посягання на право власності. Йдеться про терміни аж до десяти років ув'язнення.

То, можливо, загроза потрапити за ґрати відбила б бажання наживатися й на іншому — несплаті податків (приховують реальний оборот коштів, зарплата кочує конвертами), продажу фальсифікату тощо?

Почати із себе

Легальний бізнес на всіх можливих зустрічах неодмінно зачіпає тему неконкурентності умов для ведення діяльності, запевняє, що за рплату виплачує в законний спосіб, максимально застосовує касові апарати, практикує безготівкові розрахунки. Тож не дивно, що представники такого бізнесу (здебільшого йдеться про великий) вимагають, щоб держава навела порядок, зобов'язавши робити це малих і середніх підприємців.

«Проблему зарплат у конвертах розв'язати просто: можна порівнювати зарплати в подібних видах діяльності, плюс є відомості зі сплати податків з фізичних осіб. Висновки робити нескладно. Остаточне розв'язання цієї проблеми — ухвалення закону про солідарну відповідальність підприємця та працівника за конверти», — каже голова **Комітету з роздрібної торгівлі Європейської Бізнес Асоціації, генеральний директор Novus Ukraine Ігор Ланда**.

І перший заступник **голови парламентського Комітету з питань податкової та митної політики Андрій Журжій** не бачить проблем у збиранні агрегованих даних щодо зарплат в областях. А ось норма, пов'язана з відповідальністю, на його думку, «йтиме зі скрипом», бо знищувати конверти треба паралельно зі зниженням ставок податків. А деякі експерти переконані, що відповідальність має бути не солідарною, а особистою.

«Щодо реалізації за готівку, то легальний бізнес теж грішить тим, що везе продукцію в МАФи, де немає обліку, обмежень, але є кеш. Почніть із себе», — каже Андрій Журжій.

Голова Державної фіскальної служби України Роман Насіров зауважує, що, говорячи про приховування грошових оборотів, треба розрізняти пряме (наприклад, продаж товарів через МАФи) та змазане, що нині дуже актуально: бізнес дробиться, якіс фінансові операції показують, якіс ні.

Фото Володимира ЗАЙКА

Експерти вказують: і легальний бізнес грішить тим, що везе продукцію в МАФи, де немає обліку, але є кеш

А на перевірки досі мораторій.

Еволюція контрабанди

Експерти констатують: якщо раніше, наприклад, легальний алкогольний бізнес стогнав від контрабанди, то нині її замінив внутрішній фальсифікат, який кладе в кишені ділків сотні мільйонів гривень. Низькоякісні підробки (зазвичай без акцизної марки) окупували переважно відкриті ринки. А якісні підробки (з акцизною маркою та адресою виробництва), які плутають споживача, адже імітують на-

дії, вилазки. Так, **т. в. о. заступника голови Держслужби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів Лілія Стиренко** каже, що слід розв'язувати проблему недостатнього фінансування служби (навіть на відбори зразків бракує коштів) та неефективності планових перевірок.

«Ми зобов'язані повідомити про перевірку за 10 днів, але що тоді можна знайти? Позапланові перевірки є — лише за зверненням (належно оформленим) споживача, і має бути чек. Слід надати нам змогу проводити перевірки і за звер-

бізнесу зокрема дошкуляють дозволи на ввезення техніки для власного користування. **Голова правління групи компаній «Фокстрот» Валерій Маковецький** каже, що можна за раз везти техніки на 1,5 тисячі євро (для митника все законно), а потім цей товар іде на сумнівні інтернет-сайти, базари. «Ще є поштові пересилки — на 150 євро для власного користування. А товар теж іде на такі сайти. Скоро мережі закриватимуть магазини і працюватимуть із посилками. Європейські країни закрили цей канал просто: дозволили пересилати на 22 євро», — каже він.

За інформацією **голови підкомітету з питань митної справи та удосконалення Митного кодексу України парламентського Комітету з питань податкової та митної політики Тетяни Острікової**, підготовлено законопроект, згідно з яким торгівля всім, що належить до складних побутових пристроїв, має відбуватися виключно з касовим апаратом.

А ще за оцінками різних експертів, скасування ліцензування ветеринарних препаратів призвело до того, що на 20—50% цей ринок сірий або контрабандний. Такі товари продають без державного контролю, що неодмінно позначається й на продукції тваринництва, і на здоров'ї людей. Усі чули про стійкість людського організму до антибіотиків. І оскільки скасування ліцензування ветпрепаратів не стимулювало вітчизняний сектор до розвитку, а спровокувало сірий та чорний імпорту, то експерти наполягають на відновленні такої норми.

ненням громадських організацій, які активніше виявляють неякісні товари, мають кошти на проведення лабораторних аналізів», — упевнена вона.

А на скарги підприємців щодо продажних інспекторів Лілія Стиренко відповідає так: «Нашу службу створено шляхом реорганізації кількох служб, а це означає, що обов'язково мали надати місце кожному інспекторові. Але до кожного полісмена не приставиш, та й бізнес іде на контакт із непорядними інспекторами. Тож є що дорікнути й підприємцям. Не буде попиту — не буде пропозиції. А для інспектування залишаються здебільшого сумніння компанії».

Час вимагає перевірених рішень

Щодо нехарчового сектору, то тут легальному

Від редакції. Рецептів протидії виявам тіньової економіки чимало. І вони відрізняються залежно від сфери діяльності, але сходяться на необхідності дотримання балансу інтересів держави й бізнесу. Та за ними загубилися інтереси маленької людини — простого працівника, пересічного споживача. Ситуація з безробіттям змушує людей погоджуватися на зарплати в конвертах або ще гірше — просто на мінімальні зарплати чи роботу без оформлення, інакше зовсім не матимеш її. Тож не дивно, що більшість українських споживачів справді шукає дешевші й не завжди якісні товари. І доки українці рахуватимуть копійки, буде попит на товар з-під поли.

ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

Культурна спадщина
під загрозою зникнення

(Закінчення.

Початок на стор. 1)

Але насправді виходить по-іншому. Ситуація із Центром кобзарського мистецтва у цьому сенсі показова. Докладно про нього «УК» вже розповідав у номері до Дня Незалежності України від 23 серпня 2016 року. Однак навколо унікального осередку народної творчості, подібних якому в Україні один-другий та й годі, не перестають виривати пристрасті, а посягання на його існування тривають.

Ухолоді
з простягнутою
рукою

У центрі працюють різні гуртки для дітей, які ведуть мами та вчителі-ентузіастки на волонтерських засадах: з вишивки, малювання, різьблення по дереву тощо. Діють три ансамблі бандуристів: хлопчиків — «Підгороднянські козацята», дівчаток — «Зоряниці» і знаменитий колектив «Калинове гроно», заснований при місцевій музичній школі ще 1975 року. Музичної школи в Підгородньому вже давно немає, а в Центрі кобзарства можна навчитися і музики, і співу. Окрім гуртків і ансамблів, тут є музей кобзарства і майстерня з вироблення бандур. І все це багато років існує як громадська організація, її майже не підтримує ні місцева, ні регіональна влада.

У 2007 році вдалося вибити у тодішніх міських депутатів половину приміщення колишньої будівлі селищної ради в оренду, яку щороку продовжують. Репетиції шість років поспіль проводять вдома у голови громадської організації «Центр кобзарського мистецтва» керівниці ансамблів бандуристів вчительки музики, бандуристки, співачки, авторки пісень Алли Ганжі-Родзянко. Сьогодні вона ще член президії Спільниці жінок України і депутат Підгороднянської міської ради. А другу половину будівлі рада віддала сім'ї одного з мільйонерів як відомчу квартиру, яку згодом чомусь дозволила приватизувати

Алла Ганжа-Родзянко сподівається, що вдасться захистити осередок кобзарства від зазіхань

(це питання окремого журналістського розслідування).

Приміщення, надане кобзарському центру, перебуває у жахливому стані. «Коли ми сюди прийшли, лічильника, світла не було, дроту до електричного стовпа теж. Ще й нам попередній орендар — бюро ритуальних послуг — залишило штраф через борги за світло. Ми за них все заплатили, щоб електрику підключити. Місцева підприємниця Віра Григорівна приїхала, подивилася і прислала нам бригаду, яка допомогла з ремонтом», — згадує Алла Костянтинівна. Але й досі тут немає нормального опалення, водопостачання, санвузлів: діти та дорослі ходять у вуличний туалет, а взимку заняття відбуваються в одній теплій кімнаті, де є грубка.

«Ми б хотіли облаштувати майстерню верстатами, бо рубанки і сокири під столами зберігаємо. У мене немає зарплатні, прошу батьків зібрати гроші хоча б на оплату світла, оренду та плату за землю. Нині, коли в країні тяжка ситуація, нам просити спонсорів соромно. Самі для наших бійців пекли, варили, шили, відправля-

ли все на фронт», — розповідає Алла Ганжа-Родзянко.

Депутатські
пристрасті

Як громадська організація центр мав можливість подати заявку на міжнародний грант. Однак за умови наявності власного приміщення або його довгострокової оренди. Миськрада Підгороднього лише 22 липня цього року погодилася на сесії продовження оренди для Центру кобзарського мистецтва на п'ять років. Миський голова та 11 депутатів з різних партій це рішення підтримали. Тільки не однопартійці (це одна з партій, що декларує патріотизм, до якої належить директорка центру. Через 3—4 дні після сесії вони прийшли відкликати свої голоси і хотіли скасувати попереднє рішення, але їм це не вдалося. Ніяких законних підстав і зрозумілих пояснень щодо скасування оренди немає. Втім, є версія, що хтось пригледів своїм родичам приміщення. І почалася ця історія після того, як вчителька-бандуристка без жодної копійки виграла вибори і не захотіла поступитися депутатським місцем колишньому обранцеві-однопартійцю, який не набрав потрібних голосів.

А днями підгороднянські депутати мало не віддали у приватні руки і всю земельну ділянку навколо будівлі, де розташований центр. «Нам збиралися залишити тільки стежку до туалету», — розповіла Алла Ганжа-Родзянко. Громадськість забила на сполох.

Битва за землю

Як розповіли «УК» в Підгороднянській міській раді, вся земля за адресою будівлі колишньої селищної ради становить площу близько 17 соток. Депутати ще 27 квітня 2012 року надали «дозвіл на складання проекту відведення земельних ділянок у приватну спільну сумісну власність» сім'ї Полівчуків (вона займає другу половину будівлі): 10 соток — для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, сім соток — для ведення особистого селянського господарства. Рішення це підписане тодішнім міським головою Петром Дудкою. Таким чином, дозволили приватизувати всю ділянку, окрім стежки до туалету, яка залишалася у комунальній власності. Але позитивних ви-

До- і післявоєнні бандури. Ліворуч внизу фото загиблого в АТО учасника ансамблю бандуристів Євгена Корнієнка

сновків відповідних земельно-архітектурних інстанцій Полівчуки не мали. Нещодавно вони знову порушили своє земельне питання. Розглянувши їхню заяву, Підгороднянська міська рада на підставі ст. 55 ЗКУ «Про землеустрій» 13 жовтня 2016 року дала згоду на встановлення (відновлення) земельної ділянки площею 10 соток для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд.

«Наразі питання про передачу всієї земельної ділянки не стоїть. Так, є рішення від 2012 року, але міська рада не заперечує щодо оформлення землі тільки в межах 10 соток. Згідно із законодавством, має бути присадибна ділянка», — пояснив керівник структурного підрозділу земельно-архітектурного відділу Підгороднянської міської ради Сергій Скубченко.

Отже, сім'я Полівчуків має законні підстави для подальшого оформлення права власності на земельну ділянку розміром 10 соток, а дозволу на приватизацію семи соток під особисте селянське господарство не отримала через спірну ситуацію. Але це питання депутатів планують ще повторно розглянути на черговій сесії. І невідомо, яке рішення ухваллять.

Незрозумілі
протистояння

«Депутати не хотіли продовжувати Центру кобзарського мистецтва оренду на п'ять років, але нині договір оренди на етапі оформлення. Однак є протистояння, які мені не зрозумілі. Склалося так, що деяка частина депутат-

ського корпусу протидіє Аллі Костянтинівні. Не дають можливості отримати ставку при будинку культури як керівнику гуртка. Директор БК Віталій Моргун не хоче цього робити, бо на нього тиснуть деякі депутати», — пояснює Підгороднянський міський голова Галина Кузьменко. Вона сама начебто підтримує і Центр кобзарського мистецтва, і його керівницю, але чомусь не може вплинути на свого підлеглого — директора комунального закладу, яким є будинок культури.

Щодо проблем центру вона пояснює: «Це прецедент, що є і комунальна власність, і приватна. Всю землю віддати неможливо! В Підгородньому такі ділянки у центрі міста мають привабливість, їх треба зберегти. Нинішнє скликання депутатського корпусу зіткнулося з тим, що раніше комунальна власність, земля громади були віддані у приватні руки. Не можемо повернути те, що вже перепродано. Зокрема була приватизована земля площею 1,5 гектара під колишньою школою, споруду будинку культури віддали церкві УПЦ МП». На запитання «УК», що заважає підтримати кобзарський осередок хоча б ставкою керівника гуртка (а це приблизно півтори тисячі гривень), керівник будинку культури Віталій Моргун відповів, що не може цього зробити без представленого йому... бачення подальшої діяльності бандуристів і програми розвитку культури міста. Це при тому, що «діяльність» і «розвиток» ансамблів бандуристів Підгороднього давно відомі їхніми виступами на різних заходах. І за умови вільної штатної одиниці художнього керівника.

Насамкінець. «УК» звернувся з інформаційним запитом до Дніпропетровської облдержадміністрації стосовно ситуації навколо Центру кобзарського мистецтва та будинку культури у Підгородньому. Ми запитали, чи може область якось підтримати осередок народної творчості в Підгородньому, розуміючи, що насамперед це справа органу місцевого самоврядування. Також принагідно поцікавилися, чому й будівля будинку культури, колишнього кінотеатру, доведена до жахливого стану — без ремонту і без опалення — і чому колишню будівлю БК передали у власність УПЦ МП. Довгоочікувана відповідь надійшла... від відділу культури Дніпровської райдержадміністрації як довідка з адресою БК, інформацією про директора Моргуна і його діяльність у громадських організаціях та штатним розписом будинку культури, чим підтвердили наявність вакансії на 1,5 ставки керівника аматорського колективу. Також повідомлено, що на 2017 рік заплановано капітальний ремонт будинку культури, проведено експертизу фундаменту, розроблено проектно-кошторисну документацію на 4,5 мільйона гривень.

І жодного слова про кобзарське мистецтво! Щоправда, у прес-службі ОДА додали, що в ситуації розбиратимуться і пізніше про все повідомлять. Чекаємо.

А ТИМ ЧАСОМ

Козацькі пісні потребують
захисту

Козацькі пісні Дніпропетровщини внесено до списку Світової нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО, що потребує термінового захисту. Рішення про це ухвалив Міжурядовий комітет з охорони нематеріальної культурної спадщини на 11-й сесії в Ефіопії. У матеріалах, підготовлених Міністерством культури України, зазначено, що «козацькі пісні Дніпропетровщини перебувають у критичному стані, існує пряма загроза їхнього зникнення протягом найближчих 2—5 років, оскільки вік виконавців козацьких пісень починається із 70—80 років. При цьому наблизився процес передачі козацьких пісень фактично відсутній. Самі виконавці гостро відчувають минулість свого мистецтва, яке, на думку всіх виконавців, вичерпується їхнім людським віком. Крім фізичного чинника, загрозу становить незатребуваність справжньої протяжної козацької пісні в побуті та під час сценічних виступів. Відсутність майданчика для звучання протяжної козацької пісні суттєво обмежує коло потенційних продовжувачів», — ідеться в документі.

У 2014 році на Дніпропетровщині почали формувати номінаційне досє для отримання статусу культурної спадщини людства ЮНЕСКО для козацьких пісень краю. Вони були виявлені у дев'яти населених пунктах області. Тоді дослідники фольклору зазначали, що працюють із десятками народних співочих гуртів краю, деякі з яких знають і виконують по кілька сотень народних пісень, маловідомих або не відомих дослідникам, а також записують пісні старожилів, носіїв автентичного співу.

Козацькими вважаються пісні, в яких змальовують козацькі походи та їхніх ватажків, козацька лірика і романс. Текст зазвичай іде від невизначеного оповідача чи від самого козака. Музичній мові властива розлогість мелодії, протяжність кожної фрази, тривалість мелодійного фрагмента і навіть звука, іноді текст губиться у розспівах окремих складів. Виконавцям властивий самозаглиблений зосереджений стан, наближений до молитви.

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ: ПЕРШІ КРОКИ «Гуртом піднімуть Україну»

**Голова Парафіївської
селищної ради
Валентина КАРПЕНКО**

Парафіївка свого часу була знана як один з «найсолідніших» населених пунктів Чернігівщини: побудований у 1886 році відомою родиною Тарновських цукровий завод був найбільшим і найпотужнішим у губернії. Нині підприємство не працює і, найімовірніше, буде перепрофільоване, а парафіївці прославилися на всю Україну іншими справами: активними діями, котрі виводять їх життя на якісно новий рівень. Адже саме тут першими в області ще в 2014 році зголосилися на пілотний проект у межах реформи децентралізації. Навколо Парафіївки об'єдналися у територіальну громаду 17 населених пунктів. А головою було обрано колишню вчительку математики, голову селищної ради чотирьох скликів Валентину Карпенку, з якою наша сьогоднішня розмова.

Тон співрозмовника завжди свідчить про те, наскільки добре у нього йдуть справи. Валентина Федорівна усміхалася, настрої у неї був піднесений. Значить, усе зроблене радує.

УК Пані Валентино, незабаром ваше формування святкуватиме першу річницю своєї діяльності. Як підсумовуєте зроблене?

— Так, уже дещо зробили, є про що говорити. Знаєте, люди хотіли змін на краще, а це дуже добре, коли працює колектив одностудійців. Всі допомагають, радять, кожен хоче бути корисним. Особливо, коли добрі зміни помітні і люди бачать, що зусилля не марні: кошти використовувемо ефективно і розподіляємо справедливо, реформа децентралізації працює, причому в усіх об'єднаних селах. Розпочали з капітальних ремонтів шкіл і дитсадків, нарешті дійшли руки і до будинків культури, медичних закладів та багатьох інших заданих проблем. Найважче було долати законодавчі недоречності: як, приміром, юридично грамотно перевести працівників з однієї громади в іншу. Але ми справилися. Нині у нас працює фінансово-економічний відділ зі спеціалістами по надходженнях та видатках коштів, ще один фахівець розробляє програми розвитку ОТГ та інвестицій. Маємо відділ з надання адміністративних послуг, юриста, фахівця по роботі з неблагополучними сім'ями, створили центр первинної медико-санітарії, а також відділ освіти.

УК Останнє — особливо цікаве. Уже давно в нашій місцевості зі складною демографічною ситуацією побутує фраза «с школа — с село». І це логічно, що ви як колишній педагог одним із першочергових завдань вважаєте допомогу школам. Але щоб громада мала власний відділ освіти — це щось нове. Невже в районі так легко погодилися віддати вам повноваження у цій справі?

— Але ж тут немає ніякого конфлікту. На території нашої громади працюють три школи, четверта — музична та п'ять дитсадків. Ми взяли на себе їх фінансове забезпечення. А важелі контролю залишилися в районі. Ви ж розумієте, що сільські навчальні заклади не мали ані ремонту, ані належного матеріального забезпечення десяти років. Те, що ми зробили практично одразу, переконало членів громади, що ми на правильному шляху. Ми почали

держави на 6 мільйонів гривень одержали цього року. Освітня субвенція тепер спрямовується не в район, а безпосередньо в громаду. Тобто працюємо за принципом «усе в один котел», але при цьому у нас на обліку кожна копійка. На додаток ще й депутати з навколишніх сіл тримають на контролі усі надходження, активно цікавляться, хто, приміром, заплатив податки, а хто зволікає. У нас усе прозоро: зробили — витратили. У кожного фахівця з фінансових питань тепер є на комп'ютері спеціальна програма, котра дає змогу відслідковувати, хто на скільки відсотків сплатив податок.

УК Об'єднавшись із навколишніми селами, ви не підтримали гасло «один район — одна громада». Чи виникають у зв'язку з цим непорозуміння з районною владою, котрій вигідно «взяти під крило» всі населені пункти? Наскільки мені відомо, одна проблема точно вже є — із села-

У Парафіївській об'єднаній громаді передусім подбали про дітей

з капітальних ремонтів у школах і садочках, повністю взяли на себе їхнє фінансування. Міняли вікна, лагодили дахи, купували навчальне приладдя, меблі, комп'ютерну техніку тощо. Спочатку самі педагоги вагалися щодо створення відділу освіти при громаді. Боялися, що будуть проблеми із зарплатою. Однак тепер задоволені, адже в інших навчальних закладах є затримки, а в нас усі виплати відбуваються вчасно.

УК Ваше село та Іваниця, з якою ви об'єдналися згодом, ніколи не були дуже бідними. Що вам дало об'єднання, окрім купі значно бідніших сіл?

— Насамперед великий плюс у фінансовому плані. Якщо раніше сумарний бюджет п'яти найближчих сіл становив приблизно 5,5 мільйона гривень, то тепер маємо понад 20 мільйонів. За 9 місяців нинішнього року вже перевиконали бюджет на три мільйони гривень. Це такі суми, якими ми можемо залатати багато дірок — не треба оббивати пороги у вищих інстанціях і просити кошти на щось термінове і невідкладне. Громада вирішує, куди саме витратити, а в її полі зору і великі населені пункти, і менші та бідніші. Та ще й субвенцію на розвиток інфраструктури від

ми Тростянець і Бережівка, які не хочуть до вас приєднуватися, однак і до Ічнянської територіальної громади не можуть увійти, тому що відрізані від неї географічно.

— Так, мені довелося обстоювати право на ОТГ з центром не в Ічні. Звісно, був супротив, доводилося на всіх рівнях, що ми спроможні забезпечити себе й ефективно працювати, розв'язувати наболілі проблеми, неодноразово їздила і до Кабміну та Верховної Ради. Якщо говорити про жителів сіл, то всі йшли на об'єднання з охотою і без вагань. Тростянець і Бережівка — виняток. Ми їм пропонували приєднатися до гурту. Але, на мою думку, там гальмують процес голови сільрад. Вони мали організувати громадські слухання, розповісти людям, що воно буде і як, запросити представників нашої громади, щоб ми озвучили свою пропозицію і відповіли на запитання. Однак вони цього не зробили. У мене таке враження: що менше село, то більше люди при владі бояться втратити нагріте місце у посадовому кріслі. В одному із сіл мешканці тричі збиралися і висловлювалися за приєднання до нас, але депутати не підтримали це рішення. А гірше від того людям. Ну які проблеми вони розв'язують

ДОВІДКА «УК»

Валентина КАРПЕНКО. 34 роки працювала вчителькою математики у селищі Парафіївка Ічнянського району. У 2002 році її було обрано головою селищної ради, після чого односельці довірили їй цю посаду ще чотири рази. У 2015 році Валентину Карпенку обрано Парафіївським селищним головою об'єднаної територіальної громади Чернігівської області.

самотужки, якщо мають в бюджеті всього 200—300 тисяч? Щодо районної влади, то, на мою думку, це некоректні дії, коли посадовці їздять селами і розповідають, що вони, мовляв, докладуть усіх зусиль, щоб у районі була тільки одна об'єднана територіальна громада. Хоча всі бачать, що наші перші кроки успішні, що нам багато вдалося зробити за неповний перший рік існування ОТГ. Що поганого в існуванні двох чи більше громад на території одного району, якщо очевидно, що вони працюють ефективно? Адже головне, щоб людям стало жити краще. Саме про це треба пам'ятати тим, хто очікує, що у нас щось не заладиться.

А в перспективі — подальший розвиток сільського господарства та туризму. Як не скористатися тим, що на території нашої громади є Національний історико-культурний заповідник «Качанівка», колишній маєток меценатів Тарновських та відомий уже далеко за межами області центр зеленого туризму «Соколин хутір». Туристи і так їдуть туди щодня, але якщо серйозно зайнятися цією справою, їхній потік значно зросте. Коли громада володіє землею, лісами, водоймами, об'єктами соціальної сфери, вона дбає про те, щоб усе розвивалося гармонійно і приносило користь.

УК Які ще невикористані резерви виявили ваші фахівці?

— І резерв, і велика нинішня проблема — брак комунального господарства. Його навіть у районі немає. От уявіть собі: у бабусі щось перегоріло і немає світла. Вона бігає селом — шукає, хто цьому може зарадити. Нікому опікуватися свердловинами з водою, немає ритуальних послуг. У нас в планах створення комунального господарства, але потрібний стартовий капітал. Коли придбаємо техніку, все працює у комплексі і ми побачимо віддачу, тоді вже можна буде рухатися далі у наданні послуг населенню.

УК За освіту ви вже взялися, а як справи з медициною?

— Є проблеми. У нас немає лікувального закладу. Натомість маємо три амбулаторії і чотири ФАПів, ще ми створили центр первинної медико-санітарії. Але цього замало. Ситуацію ніяк не можна лишати в нинішньому стані. Раніше у Парафіївці працювала своя районна лікарня. У 2015 році рішенням райради її ліквідували, створили амбулаторію і, щоб приміщення не «гуляло», вирішили оселити там терапевтичне і хірургічне відділення Ічнянської райлікарні. Тепер надійшов лист про те, що їх закривають. Люди запитують: «Хто доїде до Ічні чи до Прилук?». За такої ситуації навіть банальний апендицит може лиха наробити, якщо лікар перебуває за 50 кілометрів. Я не прихильник такої медичної реформи. Так, нехай буде у Прилуках великий оснащений новітнім обладнанням центр і зараджує складним випадкам. Але на місці також має працювати відділення, щоб літнім людям не доводилося їздити тхозна-куди, щоб полежати тиждень на стаціонарі і підлікувати хворі крижі. Так що будемо думати, як розширити первинну медицину, щоб членам громади було зручно.

УК Насамкінець — логічне запитання: ви готові прийняти до громади нові села, якщо вони виявлять таке бажання?

— Так, ми відкриті для всіх. Парафіївська громада вже довела, що об'єднання життєздатне. Відроджені села одержали другий шанс на успішне життя і піднімуть на крило Україну.

Свдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

Туристи їдуть до центру зеленого туризму «Соколин хутір» щодня, але якщо серйозно зайнятися цією справою, їхній потік значно зросте

УК Розкажіть, як парафіївська громада має намір заробляти гроші надалі?

— У нас уже є кілька десятків проектів щодо того, як використати наявні кошти і що потрібно зробити в майбутньому. Поки що найбільший наш заробіток від податків фізичних осіб та від використання земельних ресурсів.

фото з архіву Валентини КАРПЕНКО

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

ФОТО ЮЛІЯ САПОЖНИКОВА

ЯКБИ НЕ ВІЙНА. Днями у Києві презентували волонтерський фотопроєкт «Якби не війна», героями якого стали учасники АТО та їхні родини.

Експозиція складається з 8 тематичних блоків (серед яких фотопортрети та короткі історії закоханих бійців, розповіді і світлини матерів із синами, які захищають Україну), при цьому фотопортрети доповнюють короткі біографії героїв, а у блоці, який присвячено загиблим бійцям, про них розповідають їхні родини і побратими.

«Нашими героями стали 146 осіб, ми зробили 122 фотопортрети, охопили всі області України, за винятком анексованого Криму та окупованих територій Донбасу. Ми не взяли у держави жодної копійки, але цей проєкт ознайомив нас із неймовірними творчими і щирими людьми», — каже ініціатор проєкту Юлія Волкова.

Фотопортрети та історії героїв зібрані в книжку «Якби не війна», яку також презентували на виставці. Світлини та історії героїв незабаром подорожуватимуть українськими містами.

Літак Героя рятуватиме бійців

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ПОВЕРНУЛИ У СТРИЙ. Санітарний літак Ан-26 імені Героя України Дмитра Майбороди урочисто передали 456-й бригаді транспортної авіації, що дислокована у Вінниці. Під час ремонту літака на заводі в Києві було відновлено всі ресурсні показники, продовжено термін служби. «До цього він стояв 18 років, а тепер його ресурс продовжено на 9 років. Це санитарний транспортний літак, який може одночасно перевозити 18 лежачих хворих та евакуювати 33 сидячих військових», — розповів старший інженер авіації, майор Павло Дідух.

За словами командувача Повітряних сил Збройних сил України генерал-полковника Сергія Дроздова, із 3 грудня санитарний Ан-26 з бортовим номером 35 залучається до виконання нових бойових завдань, які стоятимуть перед авіаційною бригадою. «Ми не хотіли присвоювати ім'я Дмитра Майбороди літакові, який стоятиме на стоянці, а тому було вирішено його відремонтувати, і тепер він літатиме. Це ще одне підтвердження того, що наші Герої не вмирають, а живуть у наших серцях, назвах вулиць, міст, шкіл і бойових машин», — сказав командувач.

Урочиста передача літака відбулася за участю рідних Героя України Дмитра Майбороди, керівництва області і міста та складу бригади транспортної

ФОТО УКРАЇНОБОРМ

Рідні Дмитра Майбороди, військові та вінницькі посадовці благословили крилатого санітара на нову службу

авіації. «Для мене сьогодні дуже хвилюючий день, і я горджуся, що пам'ять про мого сина буде не лише на землі, а й у небі, адже він понад усе на світі любив небо. Для нього літати стало сенсом життя, здійсненням дитячої мрії. Цей 35-й борт буде берегти пам'ять про мого сина», — зазначила мати вінницького льотчика Тетяна Майборода. Голова Вінницької обласної державної адміністрації Валерій Коровий подякував військовим за ратний подвиг, за те, що в перші нелегкі місяці складної ситуації на сході дер-

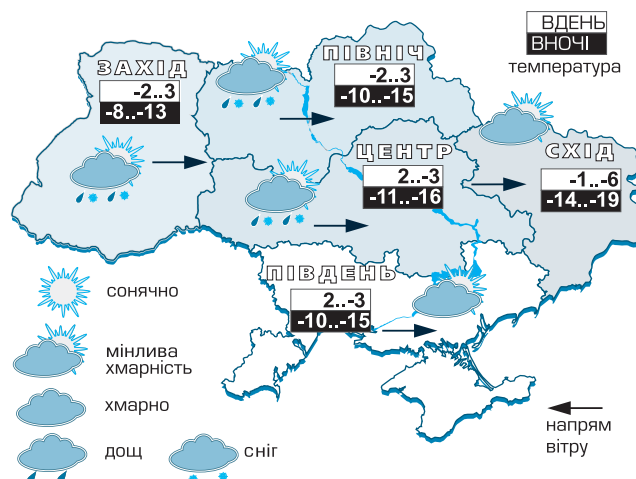
жави якраз Повітряні сили ЗСУ були одні з найперших поряд із Національною гвардією, прикордонними військами, хто прийняв виклик. «Хочу подякувати командувачеві, особистому складу за героїзм, принциповість і велику надію, яку ви подаєте українському народові в захисті нашої держави», — наголосив керівник області.

Командир екіпажу літака Ан-26 Дмитро Майборода із травня по липень 2014 року виконав 35 бойових вильотів для перевезення військових, озброєння, матеріально-технічних за-

собів у зону АТО, евакуював поранених та хворих. Загинув 14 липня 2014 року у Краснодонському районі Луганської області, коли його літак було підбито. Він разом із помічником командира екіпажу майором Дмитром Шкарбуном до останнього керував літаком, що дало змогу іншим членам екіпажу евакуюватися.

Хвилиною мовчання присутні вшанували полеглих українських льотчиків і загиблих бійців АТО та поклали квіти до пам'ятного знака загиблим членам екіпажу.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 8 ГРУДНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-10 -15	-2 +3	Черкаська	-11 -16	+2 -3
Житомирська	-9 -14	-2 +3	Кіровоградська	-11 -16	+2 -3
Чернігівська	-10 -15	+2 -3	Полтавська	-11 -16	+1 -4
Сумська	-11 -16	+1 -4	Дніпропетровська	-12 -17	0 -5
Закарпатська	-7 -12	+2 -3	Одеська	-9 -14	-2 +3
Рівненська	-8 -13	-2 +3	Миколаївська	-10 -15	+2 -3
Львівська	-5 -10	-1 +4	Херсонська	-10 -15	+2 -3
Івано-Франківська	-8 -13	-1 +4	Запорізька	-11 -16	+1 -4
Волинська	-7 -12	-2 +3	Харківська	-14 -19	-1 -6
Хмельницька	-9 -14	+2 -3	Донецька	-14 -19	-1 -6
Чернівецька	-9 -14	-1 +4	Луганська	-14 -19	-1 -6
Тернопільська	-7 -12	-2 +3	Крим	-9 -14	-2 +3
Вінницька	-10 -15	+2 -3	Київ	-10 -12	-1 +1

Укргідрометцентр

Тернопільське «Сватання...» побачили в Лисичанську

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

ДЕСАНТ НАСТРОЮ. Актори та оркестр Тернопільського академічного українського драматичного театру ім. Тараса Шевченка зробили приємний подарунок українським воїнам, які несуть службу на сході країни, до їхнього професійного свята — привезли власну постановку. Попередньо запропонували вибрати одну з кількох вистав. Наші захисники захотіли подивитися комедію, щоб отримати трохи позитиву.

Такою виставою стало «Сватання на Гончарівці» Григорія Квіткі-Основ'яненка. На тернопільській сцені цю п'єсу втілює режисер-постановник народний артист України Олег Мосійчук.

«Сватання на Гончарівці» тернополяни показали в одному з будинків культури в Лисичанську, що на Луганщині. Подивитися її прийшли не лише воїни, а й місцеві жителі.

Перед виставою слово мав голова Тернопільської обласної ради Віктор Овчарук. Театральна постановка викликала в глядачів бурю оплесків та багато вражень. За словами керівника літературно-драматичної частини театру Ірини Папуші, актори відіграли виставу на одному диханні разом з бійцями, отримали неймовірні враження від спілкування з ними, здружилися, а потім звучали українські пісні та музика. Як зауважили воїни, до них уперше привезли повнокровну театральну виставу. Певна річ, такі роботи бійці б хотіли побачити ще не раз. Актори з файного міста пообіцяли наступного разу показати власну постановку «Наталки Полтавки» за п'єсою Івана Котляревського. Утім, тернопільські актори привезли українським воїнам не лише виставу, а й солодощі, смалець, домашнє консервування, інші продукти харчування. Наші захисники дорогих гостей вгощали смачною солдатською кашею.

ОГОЛОШЕННЯ

Токмацький районний суд викликає у судові засідання на 08 годину 30 хвилин 12 грудня 2016 року до Токмацького районного суду (м. Токмак, вул. Володимирська, 28, каб. №7) як відповідачів Датченка Віктора Петровича, Друзенка Юрія Олександровича, Зарицького Сергія Валерійовича по справі за позовом ПАТ «Державний ощадний банк України» в особі філії — Донецьке обласне управління АТ «Ощадбанк» до Датченка Віктора Петровича, Друзенка Юрія Олександровича, Зарицького Сергія Валерійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Суддя Гавілей М.М.